

at give 4 Mars Foder hen, for at faae Hesten skiftet til at bringes paa Markedet og indvinde en høi Priis derfor, og saa vil jeg meget let finde, at jeg i disse 4 Mar har udgivet en saa stor Foderværdi, at naar Forskjellen mellem det, jeg faaer, og det, jeg har givet ud, opgjøres, saa har jeg ikke nogen Indtægt. Derfor bliver ogsaa, man see, hvorhen man vil, Hesteopdrættet med æble Heste meget mere en Smagsfag end en egentlig Bindingsfag. Naar nu Hesteavlens kommer til at undergives det simple naturlige Tryk af dem, der skulle skaffe Heste tilveie, for derved at betale deres Skatter, altsaa saadanne Heste, som give et betydeligt Nettoprovenu, saa maa der arbeides løs paa at faae en constant Race af Arbeidsheste og paa at skaffe alle Indblandinger, som naturligtviis forværre dette, tilfide. Det siges i Almindelighed — jeg kan ikke tale derom af Erfaring, men det er skrevet mig til for at blive sagt her, og det er blevet sagt mig af mange Medlemmer her —, at paa Markedet viger den fremmede Kjøber næsten ængstelig tilbage for alle de Heste hos os, der bære Præget af indblandet fremmedt Blod. Jeg har den Overbeviisning, at man overdriver denne Betragtning, men der er meget Sandt deri. (Stemmer: Nei! Jo!) Jo, og det ligger ganske simpelt deri, at den Art Blandingsopdræt, som vi bringe tilveie i første Slægtfølge af ædelt Blod, er sammensat paa saa forskjellige Måader, at den, opstillet, ikke bærer det Skjønhedspræg, som skal skaffe en høi Hesteværdi, hvorimod den ængster de almindelige Brugere af Heste, der skulle have de Egenstaber, man kræver af den danske Hest. Hvilke ere de Egenstaber, man i Danmark venter og kræver af den danske Hest? Det er en vis seig Udholdenhed, en Ikke-Vanskelighed med at holde dem i god Foderstand, en rolig og sindig Brugbarhed; man fordrer ikke, at de skulle afgive letløbende og hurtigløbende Heste, ikke, at de skulle fremstille, hvad man i Udlandet forstaaer ved skjønne Heste, Pragtheste, men man venter dygtige Heste af dem, blandt Andet til et Brug, hvortil jeg troer, at et æret Medlem (Fallefen) næsten vilde forkaste dem, nemlig til Artilleribrug. Dertil ere de Heste, vi bringe tilveie ved vore Remonter, efter min Overbeviisning udmærket gode, og dersom det noensinde viser sig, at

de svigte, skeer dette ikke, fordi Hestenes Beskaffenhed ikke er god nok — den kunde være langt slettere, og Hesten kunde dog yde det, man forbrede af den — men fordi Foderet ikke er tilstrækkeligt i Forhold til det Arbeide, man paalægger dem. Enhver, der har givet sig noget af med Brugen af Heste, vil have bemærket, at selv en taalelig Middelhest, naar den ikke er overstadig gammel, kan ved fuldstændigt godt Foder bringes til at trække et meget svært Væs; den kan have mange Feil, men kan dog blive ved at trave Dag ud og Dag ind, medens en Hest, som man anseer for at være skjøn, ikke holder halvt saa meget ud. Gaa ud paa Gaden, spænd et Par Heste fra en Stadsvojn og spænd et andet Par fra en Arbeidsvogn — jeg mener en af de egentlige, professionsmæssige Arbeidsvogne — Kjør med disse Heste ud paa Landet, Kjør Landet rundt med dem Dag og Nat, saalænge man kan faae dem til at gaae, og see, hvilket Par man kan faae til at holde længst ud. Jeg siger ikke, at man ikke kan faae Pragtheste, som naturligtviis kunne det, men jeg er overbeviist om, at de Heste, der ere vante til at fodres stærkt og arbejde stærkt, hvis Muskler ere indslidte og jernhaarde, holde bedst ud. Det er altsaa min Overbeviisning, at naar man nu gaaer bort fra det System, man tidligere har fulgt, nemlig at indføre en forædlet Hesterace, skulle vi — jeg gaaer nemlig ud fra, at vi skulle blive ved at give nogen Understøttelse — gjøre det Skridt, som fører os til at understøtte Hesteavlens, saaledes som den er naturlig efter Hesteavlernes egen Mening; men det er det, som dette Forslag ikke har gjort, og det er det, som efter min Mening er Hovedfeilen ved det. Regjeringen har ikke ladet Sagen høre op at være en Statsfag, men den har gjennem Communerne fastholdt den som en saadan; den har ikke paalagt Communerne at forædle Hesteracen, men den har overladt til Amtsgommunerne, for Amtsgommunalraadernes Hestehensigtens Skyld, at bestatte hele Befolkningen, baade den Deel, der vil have disse forædlede Heste, og den Deel, der ikke vil have dem, og man har ved Siden deraf beholdt en dobbelt Beskatning for disse Uvillige gjennem den Ydelse, der kommer fra Statskassen. Det forekommer mig, at det ikke